

СТАНОВИЩЕ

от проф. д-р Иван Стоянов Димитров
преподавател по бас китара в катедра „Поп и джаз изкуство”
в НМА „Проф. Панчо Владигеров”

за дисертационния труд на Иван Гърбачев на тема:

**„ДЖАЗ ПИАНОТО - ЕДИН РАЗЛИЧЕН ПОДХОД.
РАЗШИРЯВАНЕ НА ИЗРАЗНИТЕ СРЕДСТВА В ИЗПЪЛНИТЕЛСКАТА
ПРАКТИКА НА ДЖАЗ ПИАНИСТИТЕ. ОБЩИ ИЗПЪЛНИТЕЛСКИ ПОХВАТИ
И ПРИЙОМИ МЕЖДУ ПИАНОТО И УДАРНИТЕ ИНСТРУМЕНТИ В
ДЖАЗОВАТА МУЗИКА.”**

за присъждане на образователната и научна степен “доктор”

в научно направление 8.3. Музикално и танцово изкуство

Факултет “Музикална педагогика”

Катедра „Класическо и поп и джаз изпълнителско изкуство“

на

АКАДЕМИЯ ЗА МУЗИКАЛНО, ТАНЦОВО И ИЗОБРАЗИТЕЛНО ИЗКУСТВО

“Проф. Асен Диамандиев” – гр. ПЛОВДИВ

Научен ръководител: доц. д-р Веселин Койчев

Трудът на Иван Гърбачев е насочен към взаимовръзката между пианото и ударните инструменти и изследва създадените паралели между тях в контекста на основни музикални инструменти в джаз музиката, предлагащи новаторски подходи при разгръщането на техните възможности.

Дисертационният труд се състои от **183** стр. и е структуриран в увод, **4** глави, заключение, справка за основните приноси на дисертационния труд, публикации по темата, приложения, творческа автобиография и библиография включваща **69** източника, използвани в автореферата, от които **7** на кирилица и **64** на латиница.

Още в увода, авторът посочва причините, породили създаването на нови музикални практики и паралели между стари и нови музикални течения и фокусира вниманието ни върху историческия поглед, произход и развитие на джаз музиката, в която пианистите и барабанистите са изградили важни взаимовръзки при музициране в различните музикални формации. В дисертационния труд докторантът си поставя за цел да анализира и систематизира различните културни, географски и исторически аспекти, които позволяват смесването на вече съществуващи и създаването на нови по-усложнени техники и пройки на музициране в съвременната джаз музика. Анализът и изследването на общите изпълнителски похвати между пианото и ударните инструменти са разработени на базата на нотни примери, илюстриращи континуум между барабаните, банджото и ранните стилове в свиренето на джаз пиано, които хвърлят светлина върху умишленото наслагване на ритми в рагтайма. Умело е открояна ролята на афро-барабанистите от XIX век, от които банджо-музикантите и пианистите взаимстват техники на музициране и ги развиват едновременно, всеки изучавайки перкусионните възможности на своя инструмент и въпреки, че основният тембър на пианото е по-различен от тоновата палитра, произведена от стандартен комплект ударни инструменти, популяризирането на импровизацията, синкопирането и суингирането в джаза водят до сходни практики на свирене. Авторът на дисертационния труд умело стъпва върху най-същественото от класифицираната информация относно различните музикални техники и техния произход, като посочва конкретни примери от творчеството на известни и доказани джазови музиканти, в подкрепа на тезата за тясната връзка между пианото и перкусионните инструменти и творчески доразвива редица идеи, свързани с това, че наподобяването на барабанни техники от пианистите произлизат основно от музикални традиции,

различни от тези на класическата музика. Специално внимание в труда е отделено на множеството фактори, способствали за обособяването на джаза като музикален жанр и се дискутират концептуалните връзки по отношение на броеето в джаза, както и общите подходи в създаването на пулсация и ритъм. Докторантът недвусмислено води мисълта на читателя към извода, че ударните и перкусионни инструменти със сигурност имат история в Европа, но най-доминиращите елементи на перкусионност, повлияли на джаз пианото, са дошли от африканските барабанни традиции.

Дисертацията представлява завършено научно изследване, като подбора на изследователските методи е емпиричен, исторически, реферативен и аналитичен.

Считам, че практическият принос на изследването е безспорен във връзка с обогатяването на цялостната съществуваща информация относно иновативните техники при пианото и ударните инструменти и анализите на общите изпълнителски похвати между двата музикални инструмента не само в джаза, но и в съвременната популярна музика.

От казаното до тук, като имам предвид цялостното изследване, давам своята положителна оценка на дисертационния труд и препоръчвам на уважаемото научно жури да присъди на Иван Гърбачев научно образователната степен “ДОКТОР” в научно направление 8.3. Музикално и танцово изкуство.

проф. д-р Иван Стоянов

28. 10. 2020г.